

Det andet er, at der skal være lighed for loven. Jeg synes, at det er ret simpelt. Vi har en lovgivning i det her land, og jeg har helt grundlæggende det princip, at der skal være lighed for loven. Og jeg har ingen intentioner om, at homoseksuelle skal diskvalificeres eller diskrimineres i lovgivningen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg er sådan set fuldstændig enig med fru Majbrit Berlau i, at der jo ikke er grund til at diskriminere mennesker i det her land, det synes jeg sådan set at vi skal forsøge at undgå.

Jeg må dog sige, at når nu jeg går positivt ind i at arbejde for det her forslag, så er det, fordi jeg synes, at lige præcis børn, der mangler forældre, må være de svageste parter, vi overhovedet har i det her samfund.

Så er det bare, at jeg spørger fru Majbrit Berlau: Uanset hvor meget man måtte synes, at man skal kæmpe for homoseksuelles rettigheder, er det så ikke bare tusinde gange vigtigere at kæmpe for de her børns rettigheder til at have de bedst tænkelige forældre, end det er i den sammenhæng at bruge det her forslag til at kæmpe for homoseksuelles rettigheder? Altså, er barnets ret til gode forældre ikke vigtigere, og skulle man så ikke derfor i denne sammenhæng lægge retorikken med homoseksuelles rettigheder lidt til side af hensyn til børnene?

Jeg synes jo sådan set heller ikke, at heteroseksuelle skal have ret til at adoptere, det må jo først og fremmest være børnene, der har ret til forældre, og ikke forældre, der har ret til børn.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Jeg er jo selvfølgelig ligesom den forrige ordfører meget begejstret for, at fru Charlotte Dyremose går positivt ind i det her, men jeg vil sige, at det her forslag jo ikke handler om minimumsrettigheder til børn i samfundet. Enhedslisten har en gang tidligere fremsat et forslag om minimumsrettigheder til børn, hvilket jeg jo synes ville være dejligt, hvis fru Charlotte Dyremose støttede en anden gang.

Vi tror, at vi har den samme dagsorden, at børn skal have det ordentligt i det her samfund, altså at uagtet hvilke forældre de vokser op hos, så skal vi være garanter for, at der er nogle forhold, der gør, at børn kan få et ordentligt liv og et værdigt liv og et liv med muligheder.

Det tror jeg vi er enige om, og jeg kan ikke se nogen modsætning i det her forslag mellem den vision og det ønske og krav om børns rettigheder og børns trivsel og barnets tarv – at man skulle vægte det ene højere end det andet. Jeg synes, at det, kan man sige, absolutte er, at barnets tarv er i orden. Derfor siger vi, at homoseksuelle forældre bør kunne gå ind og være en del af den mængde af forældre, der bliver udbudt, fordi vi ved, at de er dygtige forældre.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Nu skal jeg ikke gå alt for meget ind i denne debat, for vi ved jo godt, hvor stridspunkterne er specielt mellem fru Majbrit Berlau og så mit parti og mig selv.

Jeg studerede bare over noget, som fru Majbrit Berlau sagde, om, at tre forældre også skulle kunne adoptere efter Enhedslistens opfattelse, sådan som jeg har forstået det, men at grunden til, at det ikke var med i forslaget, var, at det var Folketinget ikke parat til.

Kl. 16.35

Jeg vil bare høre – jeg ved ikke, om jeg hørte rigtigt – om det er Enhedslistens opfattelse, at forældremyndighed skal kunne deles mellem tre mennesker. Er det Enhedslistens opfattelse, at tre mænd kan have forældremyndighed over et barn, eller om tre eller fire kvinder kan? Er det sådan en udvidelse af familiebegrebet, som Enhedslisten går ind for? Er det det?

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Jeg tror faktisk ikke, at hovedbestyrelsen i Enhedslisten – og nu er vi jo et meget demokratisk parti – nødvendigvis har taget stilling til lige netop tre forældre-situationen.

Jeg tror, at det, jeg måske provokatorisk ville understrege, var, at Enhedslisten går ind for en mangfoldighed af familieformer. Det betyder jo altså også, at børn kan vokse op i nogle forskellige familier, kan man sige. I modsætning til Dansk Folkepartis opfattelse om en mor og en far som den eneste kerneværdi i det her samfund – meget 1950'er-agtig – er vi af den opfattelse, at børn faktisk kan have en utrolig god opvækst, hvis de f.eks. vokser op i et kollektiv, hvor der er mange voksne, der kan være resourcepersoner for dem.

Vi er også af den opfattelse, at børn kan vokse op som helstøbte og glade med en enlig forælder. Vi har opfattelsen af, at voksne mennesker